

[Bernhard Baunsgaard]

Så vil jeg gerne rejse et enkelt spørgsmål til slut. Der bliver sagt, at det er urimeligt, som vi fastsætter lejeværdien, og fru Kirsten Jacobsen nævnte en gruppe, der hedder blandede ejendomme. Det er typisk landejendommene, det er typisk håndværkerne i byen, og det er købmanden i byen. På landet gælder lejeværdireglerne, og det er landbruget godt tilfreds med. For byerhvervenes blandede ejendomme gælder lejeværdireglerne ikke, og det er håndværkeren og det er den handlende utilfreds med. Hvorfor? Jo, for hans lejeværdi er vel op imod 10.000 kr. højere ansat, når den skal ansættes efter skøn og man ikke kan bruge lejeværdireglerne.

Jeg vil gerne sige, at det har været et stærkt og gennemført princip i Danmark, at der skal være lighed for loven. Jeg mener, at vi i forbindelse med diskussionen her må tage problemet om fastsættelse af lejeværdien for 1979 for byernes blandede ejendomme op. De har ret til at få samme behandling som landbrugets blandede ejendomme.

Arne Bjerregaard (KrF):

Man må spørge sig selv: hvilke følger har regeringens oplæg for den enkelte parcelhusejer? Hvis man tager en ganske almindelig ejendom i visse dele af landet, der ved 15. almindelige vurdering er vurderet til 150.000 kr., vil lejeværdien være beregnet til godt og vel 2.000 kr. Hvis samme ejendom ved 16. almindelige vurdering er vurderet til 350.000 kr., hvilket ikke er ualmindeligt i mange dele af landet og specielt da ikke i Nord- og Vestjylland, vil lejeværdien være at ansætte til 5.000 kr. De af ministeren foreslåede forhøjelser vil således indebære, at en familie, der bebor et sådant parcelhus, vil komme af med omkring 3.000 kr. mere end efter den nuværende ordning. Det svarer til en stigning på 140 pct., og så siger man, at man prøver at dæmpe prisstigningerne her i landet til omkring 6 pct. om året. Vi erkender, at det ikke er overholdt, men hvis man vil søge at fastholde dette, nytter det i hvert fald ikke, at man på udgiftssiden for lønmodtagerne hæver med 140 pct., som det er foreslået i regeringens oplæg her.

Man kan selvfølgelig sige, at det hovedsagelig er visse områder, der vil blive ramt, specielt Nord- og Vestjylland. Man har sikkert fra regeringens side erkendt, at det må

være disse områder, og når man så ser på beløbsstørrelsen, siger man: Ja men det er jo ikke så store beløb. Men jeg tror nok, at man samtidig glemmer, at netop disse områder har det laveste indkomstniveau i landet.

Så vil ministeren endelig sige: Ja men disse beløb er jo ikke så store; vel er procenterne store, men selve beløbene er ikke store. Så kan man jo gå hen til de dyre parcelhuse i samme område, og så vil man komme frem til, at stigningen bliver på mellem 6.000 kr. og 10.000 kr. Jeg finder, det er horribelt, at man vover dette, samtidig med at man prøver at gennemføre en indkomstpolitik. Det er i hvert fald, som det allerede er sagt, at lægge dynamit under muligheden for indkomstpolitik i dette land.

Så kan man selvfølgelig sige: er det, man fremfører her, så i nationaløkonomiens interesse? Det er klart, at det modvirker de nationaløkonomiske interesser. For alle, der ser, at de efter de nye forslag her får overskud på deres ejendom, vil søge at få underskud på ejendommen ved at foretage gældsstiftelse. Hvad andet skal vedkommende gøre? Og her må vi igen sige, at marginalbeskatningen for mange vil være omkring 70 pct. Hvis de har børn, hvor børneaftrapningen på 6 pct. bryder ind, vil de let komme op på 70 pct. i marginalbeskatning, og de må da selvfølgelig prøve at undgå denne beskatning ved at stifte gæld. Altså modvirker det den opsparing, som måtte være ønskelig, og samtidig modvirker det det notoriske ønske, der måtte være om en afdæmpning af prisstigningerne.

Det eneste nationaløkonomiske interessante, der kunne være i dette forslag, er, at man modvirker boligbyggeriet på dette område, og dermed kan man måske indirekte få en lavere rente. Det er sådan set det eneste, der kan ligge af nationaløkonomisk interesse i det forslag, som ministeren er fremkommet med.

Vi fra kristeligt folkepartis side havde forventet, at regeringen ikke havde været provokerende, men fornuftig og konstruktiv og havde sagt: vel, vi erkender, at der ligger store problemer foran os på det skattemæssige og boligpolitiske område, men vi har ikke formået at fremsætte forslag i tide; nu ønsker vi at få tid til at forhandle problemerne, og derfor forlænger vi de nugældende ordninger såvel på lejeområdet som på parcelhusområdet til 1980. Så havde vi haft tid til at kule-